

Met Marcus Jezus achterna

Van dinsdag 12 tot zondag 17 juli zette de abdij van Orval haar deuren wagenwijd open voor de deelnemers van *Gezinvolgeloven* 2011. Meer dan honderd kinderen en volwassenen maakten tijd voor geloofsverdieping, ontmoeting en ontspanning.

„Wie is Jezus?“, vraagt een begeleider van *Gezinvolgeloven*, voor de gelegenheid in de rol van Petrus, apostel en informant van de evangelist Marcus. Petrus draagt een zware steen in zijn handen om zijn identiteit kracht bij te zetten. Verschillende handen gaan de lucht in. „De Zoon van God“, roept een jonge deelnemer die niet kan wachten op een teken van de apostel. „Maar wel als mens geboren“, vult een pientere zesjarige aan. „Zeer juist“, antwoordt Petrus. En hij maant zijn vriend Marcus aan dit nauwkeurig op te schrijven in zijn evangelie.

CATECHESE MET EEN KNIPOOG

dit tafereel speelt zich af tijdens de ochtendcatechese voor kinderen en volwassenen op *Gezinvolgeloven*. Elke morgen ontmoeten de kinderen en de volwassenen de evangelist Marcus. Samen met zijn geloofsvriend en inspirator Petrus zet hij de toon voor de rest van de dag. Met zijn goede vriend Leo de leeuw vraagt Marcus Petrus de oren van het lijf. Hoe heb jij Jezus leren kennen? En wat deed Jezus allemaal? Wat vertelden de mensen over Hem? Petrus antwoordt vol vuur: over die dag dat Jezus hem riep, over de genezing van de lamme, over de parabel van het mosterdzaadje, over wie horen wil, hore.

„Maar Petrus“, onderbreekt Marcus, „wat bedoelde Jezus toen hij zei dat wie oren heeft om te horen, hore?“ Petrus aarzelt even en zegt dan „dat wordt de komende tweeduizend jaar wel duidelijk.“ De volwassenen kunnen hartelijk lachen om de catechese met een knipoo.

GELOOFSVERDIEPING

Na de ochtendcatechese gaan de kinderen met de kinderbegeleiders op pad. Er wacht hen een boeiende voormiddag vol sport, spel en creativiteit. Ze zien de ouders terug 's middags bij het aperitief. De kinderbegeleiders zijn bijzonder attent en zeer goed voorbereid. Wat een creativiteit spreiden ze ten toon! Bij het middagmaal zien de ouders hun kinderen nu eens aangekleed als kabouters en dan weer geschilderd als wilde dieren aan tafel verschijnen.

De ouders zelf verzamelen tijdens de voormiddag in de vergaderruimte waar medewerkers van de vormingsdienst laten zien hoe Marcus ons Jezus laat kennen. Inhoud en verwerking lossen elkaar af. Een korte Bijbelquiz over de evangelisten, een bibliodrama over de parabel van de zaaier, een groepsgesprek over beelden van Christus; het passeert allemaal de revue. „Hier besef ik dat ik mijn geloof beter wil begrijpen“, zegt een van de deelnemers aan het groepsgesprek. „Het was de voorbije jaren door de drukte van de job en het gezin wat op de achtergrond geraakt, maar ik voel hier dat ik niet zonder kan.“

Tijdens één van de voormiddagen gaan de volwassenen ook in gesprek met de abt. In de stemmige kapel van de scouts, op de flank van een heuvel naast de abdijkerk, leggen de deelnemers hun vragen voor aan de abt. Over kerk en cultuur, over de toekomst van het christendom, over het soms moeilijke geloofsgesprek met tijdgenoten. De abt antwoordt bedachtzaam en hoopvol. Zijn rust en vertrouwen maken indruk. Het is echt opvallend hoe relativerend hij antwoordt. Zijn spreken getuigt van de biddende context waarin hij leeft. De ruïnes van de oude abdij zijn er de stille getuige van. Een blik op die achthonderd jaar oude restanten zet aan tot historisch besef, realisme en bovenal godsvertrouwen.

ZINGEN IS TWEEMAAL BIDDEN

Elke dag gaan de volwassenen naar het middaggebed. Dankzij de spoedcursus „psalmen zingen in het Frans“, met brio gegeven door de abt, loopt de samenzang met de gemeenschap gesmeerd. In Orval zingen

twee groepen afwisselend de psalmverzen. „Zo zingen we elkaar het Woord van God toe“, zegt de abt. De deelname aan de gebedstijden loopt trouwens als een rode draad doorheen de hele week *Gezinvolgeloven*. Het programma is zo samengesteld dat wie wil aan het ochtendgebed, het middaggebed, de vespers, de eucharistie en het avondgebed kan deelnemen.

Aan de completen of het avondgebed nemen ook de oudste kinderen deel. Het is zondermeer ontroerend om de broeders van Orval het Gregoriaanse *salve regina* te horen zingen terwijl er een hele groep kinderen rondom hen staat en met hen naar Maria kijkt.

Voor het eten wordt er zingend gebeden. Broeder Yves of broeder Bernard spreekt een kort gebed uit en nadien daalt de stilte neer. Ja, in Orval wordt er in stilte gegeten. Met honderd samen, jong en oud. Het is geen kwestie van discipline maar van het scherpen van de aandacht voor de gave van het eten en de vriendschap. „Thuis doen we af en toe een „Orvalleke“, zegt een ouder. „Dat is voor de kinderen aan tafel het teken dat het tijd is om te stoppen met praten en rustig te eten.“ Of hoe er in Orval zelfs opvoedingstips vallen te rapen.

ONTMOETING EN ONTSPANNING

Elke dag, na de maaltijd en de afwas, is het tijd voor de siësta. De kleinsten doen hun middagdutje. De ouders kunnen even op adem komen. Rond drie uur pikt de kinderbegeleiding de kinderen opnieuw op. Er is zoveel te doen: het bos moet worden verkend en de ruïnes van de abdij moeten de schat van Orval prijsgeven...

Voor de volwassenen is er tijdens de namiddag kans tot ontmoeting en ontspanning. Een wandeling onder leiding van Fr. Bernard staat de eerste dag op het programma. De dagen nadien volgen nog een zangstonde, een quiz, een familiespel samen met de kinderen en, niet te vergeten, het indrukwekkend getuigenis door Anne, medewerkster van de abdij, van haar solotocht te voet naar Compostela.

Na de vespers en het avondmaal gaan de kleinsten naar bed. De grotere kinderen nemen deel aan

het avondgebed en duiken daarna in bed. Omdat de kinderbegeleiding de wacht houdt op de gang, kunnen de ouders in de bar bij een Orval napraten. Het valt op hoeveel steun gelovige gezinnen ondervinden van deze bijeenkomst in Orval. „We ontmoeten hier gelijkgezinden. En dat doet deugd“, zegt een van hen. „Doorheen het jaar leven we wat in de diaspora. Hier horen en zien we dat dit voor zoveel anderen ook zo is. En dat geeft moed.“

EEN UNIEKE KERKERVARING

Nogal wat ouders kiezen voor *Gezinvolgeloven* om hun kinderen een unieke kerkervaring aan te bieden. Want daarin schuilt wellicht het echte succes van *Gezinvolgeloven*. Het is een periode, in de luwte van de wereld, om samen met anderen het geloof te beleven en te delen. En dat is bijzonder deugddoend. „Het is vooral ook voor onze kinderen belangrijk dat ze zien dat ook andere gezinnen het geloof een plaats geven in hun leven.“

PIET RAES

